

BURHANETTİN DURAN**Washington'daki dağınıklık bir fırsat olabilir**

İkinci Dünya Savaşı sonrasında ABD-[Türkiye](#) ilişkileri hep kendine özgü bir seyir izledi. Bu ilişki hegemon bir güç ile orta büyüklükteki bir devletin münasebetleri olmaktan öte anlamlar taşıdı.

Soğuk Savaşın krizleri de yeni bir dünya düzeni aranan dönemin gelişmeleri de [Türkiye](#)'yi sürekli sıcak gündemin merkezinde tuttu.

Aslında [Türkiye](#)'nin coğrafistatejik parametreleri Türkiye- ABD ilişkilerinin kritik boyutunu anlamak için başlı başına yeterli.

Ancak bu ilişkinin AK Parti döneminde ve özellikle Arap isyanları sonrasında daha dinamik ve farklı bir forma büründüğünü söyleyebiliriz.

Özellikle Obama- Erdoğan dönemlerinde işbirliği ile rekabetin iç içe geçtiği bir ilişki tarzı kuruldu.

Arap isyanlarının ilk günlerindeki olumlu hava Suriye iç savaşının uzaması ile gerilimli bir düzleme geçti.

Model ortaklık hedefi zamanla stratejik ortaklığın ve müttefiklik ilişkisinin sorgulandığı bir yere geldi.

Bir- iki yıldır ise YPG ve FETÖ üzerinden yepyeni bir yoğunluğa ve gerilime büründü.

Ankara Obama'nın gidişini ve yeni başkanın gelmesini sabırsızlıkla bekliyor.

15 Temmuz darbe girişimini aşan Türkiye, Fırat Kalkanı operasyonu ile de Suriye'de saha gücünü artırıyor.

DEAŞ ile mücadelede ABD'ye Rakka ve Musul gibi yeni işbirliği alanları önerirken YPG ve FETÖ konusunda baskısını artırıyor.

Washington ise Obama'nın başkanlığının son günlerinde kurumsal bir dağınıklığa ve çekişmeye sahne oluyor.

Bunun en sansasyonel örneği Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın başkan yardımcısı Biden'a neden Kobani'ye YPG'ye iki uçak silah gönderildiğini sorduğunda "**bilgim yok**" cevabını almasıydı.

Erdoğan ise Biden'ın bilgisizliğini yüzüne vururcasına "**ama ben biliyorum**" demeyi tercih etti.

Dahası, savunma Bakanı Carter YPG'ye silah desteklerini kabul etti ve bu desteğe devam edeceklerini söyledi. İlk bakışta görünen şey Washington'daki kurumsal dağınıkların Erdoğan tarafından sobelenmesi.

Erdoğan, PYD ve FETÖ konusunda ABD'li yöneticileri sıkıştırdıkça kurumlar arasındaki politika farkları ortaya çıkıyor.

Obama'nın birkaç kez değişen Suriye politikasının saha detayları CIA, Pentagon, Dışişleri ve Beyaz Saray koridorlarındaki çelişkiler olarak tebarüz ediyor.

Amerikalılar kurumlar arasındaki farkları Türklere göstermekten hoşlanırlar. Tıpkı "**Ermeni Soykırımı**" tasarılarında Kongre- Başkan ikilemi gibi. Yine Gülen'in iadesi konusunda hukuki süreç- siyasi süreç ayrımları gibi. Şimdi de YPG'ye silah desteği hakkında benzer bir kurumsal farklılaşma söylemi oluşuyor.

Ankara ise bunun kurumlar arası "**danışıklı dövüş**" olmasından şüpheleniyor.

Bu şüpheyi korumakta fayda var...

Ancak yine de Washington'daki kurumların bu seçim dönemindeki çatlakları arasından sızacak bilgilere ve önerilere kulak kesilmek gerekir.

Sözgelimi Gülen'in yük olduğunu düşünen kurumlar olabilir.

Ya da FBI'ın FETÖ soruşturmalarının son durumunu biliyor muyuz?

FETÖ mensuplarını kara para aklama gündemi ile sıkıştıracak detayların kurum koridorlarından sızması da mümkün olabilir.

Ya da Dışişleri ile Pentagon'un YPG'ye destek konusundaki farklarını bilmek Türkiye'ye yeni argüman kolaylığı sağlayabilir.

Ezcümlle, Washington'u gündemde tutmanın ideolojik değil pratik faydalarına odaklanılmalı.

***Yasal Uyarı:** Yayınlanan köşe yazısı/haberin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.*

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

Tüm Yazıları >

- > **Müttefik mi yerel partner mi? (23.9.2016)**
- > **Türkiye Suriye'de nereye kadar ilerler? (20.9.2016)**
- > **ABD Türkiye'nin terörle mücadelesini anlamak zorunda! (17.9.2016)**

SABAH

